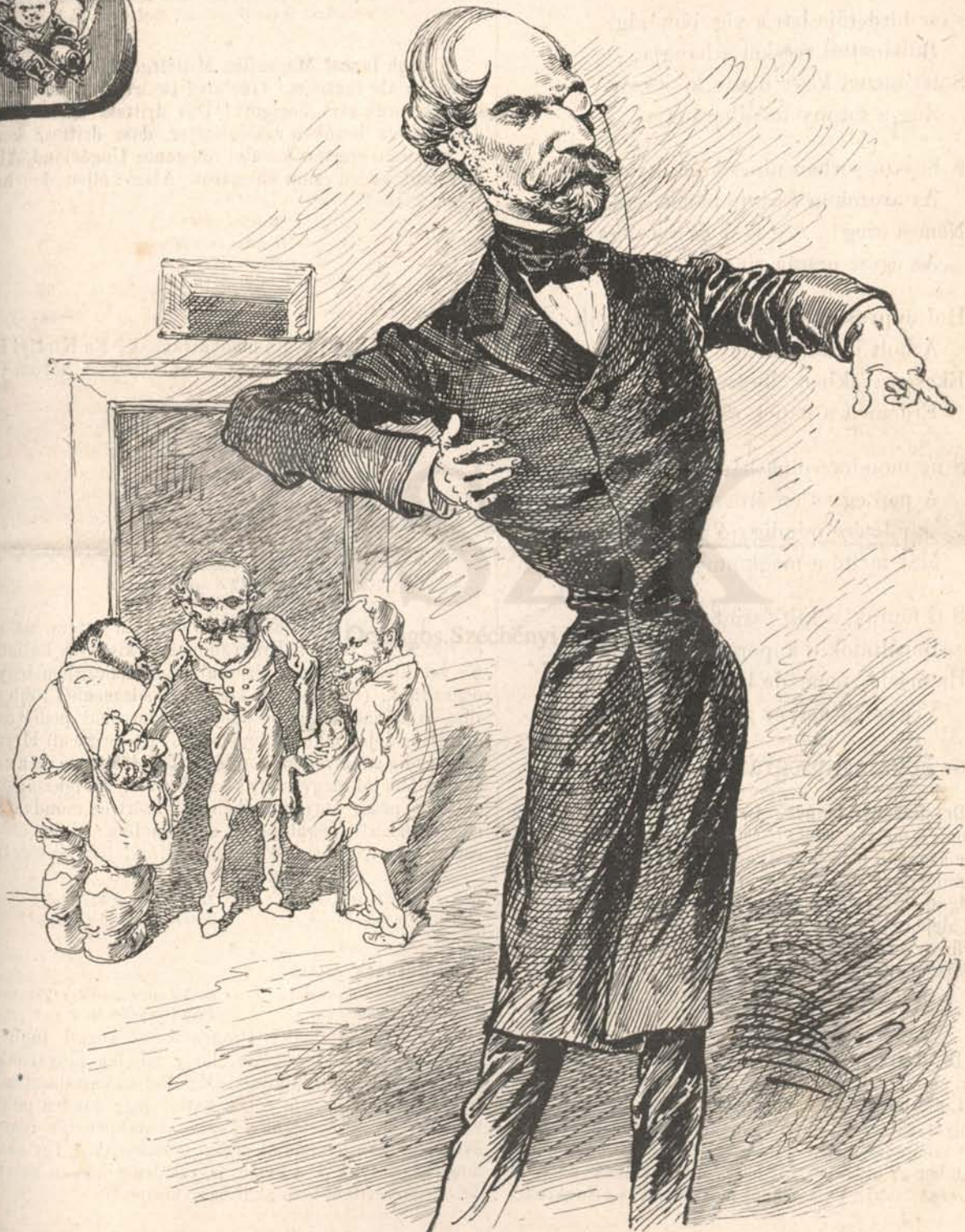

BORSSZEM JANKÓ

SENNYEI ÉS TISZA.

T—a. Szó, szó, szó! Én teszek!

GRÓF KÁROLYI ISTVÁN. †

Gyász hirdetője lett a vig bohóság,
Búbánattól reszket a hangja.
Sötét menet kísér diszes koporsót,
Zúg a torony halálharangja.

A hosszú sorban nincs szem könyű nélkül.
Az arcokon őszinte bánat,
Nemes öreg! . . . a főúr és a szolga,
Az egész ország sir utánad.

Hol cyprusok árnyán a hideg sirbolt
A holt jelest pihenni várja:
Ékes szavakban elbeszéli ottan
Érdemeit a papok szája.

S ne mondta volna bár egyen kívül el
A pap egyetlen érdemét se:
Főúr létére mindig jó magyar volt,
Már méltó a megkönnyezésre.

S ti főurak, a kik őszinte szívvel
Borúztatok a koporsóra;
Ha másba' nem, de legalább ez egyben
Vegyetek fényes példát róla!

Fővárosi programm beszédek.

Dr. Darányi Ignác: Uraim! Ez az alap, ez az álláspont, a melyen állok. (Nem látjuk!) Közelebbi részletekbe azonban nem boesátkozom. Pártolom a közigazgatás rendezését, de a részleteket ezuttal nem tárgyalom. Szükségesnek tartom az adóreformot és ennek részleteit annak idején elő fogom adni. Egy szóval, uraim: én államférfiu vagyok, politikus en gros, részletekkel nem foglalkozom. (Kiabálás, éljen, éneklés.)

*Nem sokat tud darányi
A követünk Darányi!*

Dr. Országh Sándor. Polgártársaim! Válasszanak köztem és ellenfelem között. Nem akarnak-e inkább olyan embert, aki önöket Fiumébe vitte eleven babért szerezni, mint olyat, akivel Kukutyinba mehetnek zabot hegyezni? Nem-e tanácsosabb egy miniszteri tanácsos, egy országhos ember az olyannál, kit ha megválasztanak, a kerületnek véghe van!? Válasszanak megengem és a Sugárutat

áttétetem Ujlakra, a miniszteriumokat Ó-Budára és kieszközlöm, hogy a nemzeti színházban németül játszanak.

Kortés nóta:

*Akik a nép javát a szívükön hordják
Válasszuk meg! Ilyen jeles férfi Ország!*

*

Végh Jancsi. Majne libe Mitbürgék! Vasz iszt ájne miniszteriále tanácsos? Górnix! Ik werde zájn miniszter! Ik verde zájn herrgott! Das drittesz kerület virid damalsz nix brauken czálen stájer, dasz drittesz kerület virid zajn ersztesz kerület fon gancz Ungárland. Aber musz mik vellen czum ablegatus. Alszo: éljen der herr Végh János!

Kortés nóta:

*Von an Häusler zum Minister
Is' a langer Weg
Unser Debadirter ist der
Brave Herr von Végh!*

*

Királyi Pál. Programmot kívánnak? Én Királyi Pál vagyok: ez az én programmon. Az én nevem három jelző: párt, város, haza!

Kortés nóta:

*It áll, diktál, perorál,
S többet szól bár, mit csinál:
Éljen jó Királyi Pál!*

*

Börzeviczy (énekel.)

*Elválhatok tőled Tisza
Mégis hozzád térek vissza!
Szép a tárczád! S így szól echo:
Hej, mátvóu ajholecho!*

T. választók! Veni, vidi, vici: azaz jöttem, láttam, és vicczelek. (Feun!) Programmotat kívánják hallani? Én azt kívánom, hogy ezentul csak deficitben legyen deficitünk. (Pszszsz!) A kereskedőnek mennél több bevője, és mennél kevesebb adója, az iparosnak pedig csak egyetlen adója: munkaadója legyen! (Geustreich!) Egyébiránt pedig azt kívánom, hogy a tisztviselőket nevezze ki, de előbb jól megválassza! (Gatt!) Az igazságszolgáltatás pedig legyen szóbeli, de azért ne mondva csinált. (Einzig!) Végül pedig azt mondom: dulce et decorum est pro patria (Wahrman) Móri! (Móricz elég!)

Kortés nóta:

*Bár a neve német még
De beszédjé már honyi* *Maradjon hát követünk!
Servos, Moczl Vármonyi!*

*

Busbach (énekel.)

*Gazdag ember vagyok én,
Járok mégis gyalog én,* *És ha épen muszáj: Tenczer
Pállal brudert iszok én!*

T. polgártársak! Programmom kézzel fogható Nem vagyok tyukprókátor, hogy minden polgárnak a fazekába tyukot disputáljak bele; de ha megválasztanak, háladatos szívvel oda fogok hatni, hogy minden polgár választó ive változzék át a hazai takarékpénztár részvényévé, a szavazó czédulák pedig szelvényekké! Így aztán meglesz a tyuk is, a kalács is, ezt pedig hosszú beszéddel megkeseríteni nem akarom. (Eheljen!)

Kortes nóta:

*A magyar jus, a jus csak!
A liba hus, a hus csak!
Amazt védi, ezt meg osztja:
Nagyon exquisit a kosztja,*

*Kövestünk lesz a Busbak.
Bólesz, bólesz,
Majd így minden jó lesz!*

*

Hoffman Pál. T. polgártársaim! Ne kívánják tőlem, hogy akár így, akár úgy nyilatkozzam, nehogy aztán rám fogják, hogy így beszéltem, s nem amugy. Hogy Tiszának ellensége, barátja vagy bámulója vagyok: azt fejtegetnem szükségtelen, valamint azt is, hogy Sennyeynek inkább ellenfele, vagy zászlóvivője vagyok-e? Álláspontjaim t. választóim előtt oly ismeretesek, hogy teljes bizalommal ajándékozhatnak meg bizalmukkal. (Erre nincs kadencia.)

*

B. Kemény Gábor (nem énekelve.) T. választók! Dicsérjem magamat? Szükségtelen! Élő garanciája vagyok a jövő időknél. Magyarországon földmivelés, ipar és kereskedelem az időjárástól függ és hogy e tekintetben mily mérvadó befolyással bírok, ismeretes. Amíg tehát elérkezettnek látjuk azt az aranykort, lássanak hozzá tisztelt polgártársak, ezen kis étel-italhoz, mely isten kegyelméből az asztalokon kínálkozik.

Kortes nóta:

*Bele nyugszunk hibáiba;
Ne is legyen hát galiba!
Reménykedjünk jó Gabiba,*

*Pirosra sült libáiba!
Foszló liba nem kemény,
Éljen a baron Kemény!*

*

Thaly Kálmán. Programom: Rákóczy, Kossuth és Thaly. Ez az igazi magyar szentháromság. Hős kuruczok, Vak Bottyán utódai! Básta és Caraffa óta oly vész nem sújtotta hazánkat, mint Tisza Kálmánban. És Rákóczynak csak az az egy hibája, hogy azon az emlékezetes ónódi országgyűlésen Tisza Kálmán ösét is fel nem koncizoltatá, hogy magja se maradjon. De amit elmulasztott Rákóczy, jóvá fogjuk tenni mi, méltó utódai, semmivé zuzva ezt a labancz vezért. Előre tehát ferenczvárosi kuruczok, fel a buzogánnyal és harsogtassátok e nótát:

*Hallod? Szól a tárogató!
Légy hát Thalyt támogató!*

*

Gottfried Breselmayer. Meini Herren! Ungrisch kan i zwor ned, aber schrein, tész kann i scho unt tész isz gnuar fir an echdn Badriotten, fir an Ganderdatten fon dera szélzöpálohtál! Meini Herren! Élljen tasz Faterland, elljen der herr von Goschud, Weltz mi czum Debardirdn. Szerrvasz!

Kortesnóta:

*Klare Worte, keine Räthseln!
Eng verschlungen wie die Bretzeln
Wer'n mer hin zur Wahlstatt schreiten,
Und uns g'wiss den Sieg erstreiten.
Élljen Goschud, keine Steuer!
Élljen unser Breselmayer!*

*

Breselmayer Gottfried.

(Commentar.)

Ki ő?

A budapesti VII. kerület függetlenségi jelöltje.

Derek, becsületes, szorgalmas sütőmester, aki hivatása daczára sem vette észre, hogy a szélbali programm milyen sületlen.

Megfogta magának a szélbal.

Breslmayer Gotfriedot.

Breslmayer Gotfried, mint a Rákóczy-politika apostola!

Hogy is szól a nóta, az a kurucz nóta?

*Hej Breslmayer, Bercsényi,
Magyarok dicső vezéri!*

Éljen Gottfried és ne vegye be a VII. kerület Jeruzsálemét, mint druszája a bouilloni!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Ha ki nem hirdetnék: isten ucse nem tudám, hogy mikor kezdődik a vakációm.

— Pedig a szünidőt mindig felhasználom: készülök a pót-vizsgára.

— Ha a korzót megnyitnák a kocspasászra: akkor szervusz neked polgári házasság!

— Vakációban még mulasztani se lehet.

— Azt kérdezte a Gyulus professzor: nem vagyok-e protekcziionista? No, ha már tudja is, még se illik azt így nyilván kimondani.

— Ha tudtam volna, hogy ilyen sokáig itt marasztalnak: pergamen-indexet csináltattam volna.

— Teljes számmal jelentünk meg a bucsu murira; akár csak katalógust jósolt volna a nagyságos ur.

— Ha tudnák a szegény hitelezőim, mennyire sajnálom őket, bizonyára elengednék az adósságaimat.

— Félék, viharos lesz otthon a beszámoló beszédem.

— A hol csak egy egyetemi tanár van képviselőnek kandidálva, oda én beállok repülő kortesnek. Nem lehet tudni, mire lesz az jó.

— Minap bebottlottam a Wittwindischbe. Már épen nyaklevest akartam rámérni egy apró koczakelnerre, mivel-hogy orrom elől szállította el a gyufát. »Hadd el komám, nyilván bölcsésznek nézett ez a kávé bojtár!« ránczigál meg Dákó Pista.

— Eddig azt az uzust követtem, hogy a Mandlbogennál becsapott indexemet akkor váltottam ki, mikor a félév végén a'áiratni vittem a tanárokhoz. Most segitettem a dolgon: 20%-al többet fizetek és az indexet a zsidó iratja alá, sőt még 5% ért colloquálna is helyettem a semita.

*

Szilágyi (kérdi a büntetőjogból:) Hát tesztem azt, ha én volnék a bűnös — miféle büntető elméletet alkalmazna reám uraságod?

Dákó Pista. A Röder-féle pótnevelési elméletet.

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

HÜH! Beszámoltam. Könnyű nektek, városi kollegák. Egy szép vasárnap délutáni 3 órára összehíjjátok a t. választókat, kényelmesen a karszékben elnyújtóván várakoztok, míg a küldöttség értetek jön, aztán fiakkerbe ültök, tíz perc alatt ott vagytok a nagy teremben, beszéltek egy óráig és 4¹/₂ órákor már békésen tartlizzhattok.

De tessék ide kijönni a vidékre, ide Suttyombergvár megyébe!

Van egy tuczat helységed; amíg bejárod, eltart három-négy napig. És te három négy napig homokban vagy sárban, hátizzasztó hőségben, bőrperzselő forróságban vagy bajszod minden szálát külön felborzaló szélben, vagy sárvizes országút partján faroló szekéren (hintó rozsz vért csinál) végig döcögteted porlandó tetemedet oly utakon, melyeken bő alkalmad nyilik közlekedési ereink bélikirázó, nyilalás szülemlő, agyvelő zötyögtető kátyutertermészetét kitanulmányozni.

Még ettől azonban nem mennék a Dunának.

Hanem akad a vidéki képviselőnek olyan mulatósága is, amelyet a városi hírből se ismer. Csak tessék végighallgatni.

Atesem szerencsésen három községen. Elég jól fogadnak. Egy kis morgás hallatszik ugyan, de csak olyanoktól, akiket az ellenpárt négy hatosával fogadott fel. Mindenütt az én zászlóim lengenek ékes ábrázatommal diszitve és vigan énekelik utánam:

*Suttyomberky a követünk,
Ő az, akit mi követünk,
Mert hát Suttyomberky Dari,
Mindig csak a jót akari,*

Éljen a jobbpárt!

Aztán van evés (jaj az én Karlsbadra szorult gyomorromnak!) és van ivás (jaj az Ostendébe küldött kábult fejemnek!) és van éljen quantum satis egész a nepomuceni szent Jánosig, aki a Keskenyőcz és Szélesd közti határon őrt áll.

A szélesdi határba érünk.

Itt már várnak ránk a bizalmi emberek, de hosszú képpel. A szélesdiek haragosak valami per miatt, amit elvesztettek és tegnap itt járt három szélsőbali kapacitás Pestről és megdolgozták a községet azzal az ígérettel, hogy ha ők kerülnek kormányra, pert ujittatnak és megnyeretik.

Azóta Szélesd meg van bomolva.

Letépiük zászlóimat.

Fölléptetik Kliencsics Dániel pesti fiatal pervesztőt.

Embereim azt tanácsolják, be ne merjek menni Szélesdre, mert agyonvernek. De már az becsületkérdés! Ha Szélesd elesik, utána mehet a többi község, mert azokban is erősen dolgozik a szélbal.

Hajts kocsis!

Bevergődünk a nagy piacra, az iskola elé. Fütölnek, sivitanak, innen-onnan egypár szikkadt göröngy is reptül a kocsim után, amíg a hosszú szeren végighajtunk.

De se baj, katonadolog!

Fölállok a kocsimban.

A piac ezalatt megtelt.

»T. választópolgárok!« (Le vele! Nem kell! Áruló!)

De én nem tágitok és az introductiót sikerült is nekik beadnom. Hanem aztán... ahogy a »deficizet« szót kiejtem, egyszerre belekiált egy kékbeli: »Hunczut vagy!«

Nem hallomra veszem.

... »az államháztartás egyensúlyának« ... (A kékbeli: gazember az ur!)

Erre már elhagy a türelmem és felszólítom a t. választókat, itéljék meg: illő-e ilyen szavakkal illetni (Illik bizony!) oly férfit... (Akasztófára való!), aki a község bizalmánál fogva (Czudar, pusztulj el innen!) évekig viselte mandátumát! (Majd nem viseled ezentul! Vessz meg! Dobjuk ki!)

Itt aztán vége szakadt a beszédnek. Lárma, tolongás, taszigálás mindenfelől — botok kerülnek ki a szűrők alól és emelkednek a levegőbe; a hintóm recsegneni kezd, kevés számú hiveim alig tudnak már megvédeni.

Beláttam, hogy itt a helyhezet signaturája: »haza mindenelőtt!«

Egy oldalutczára rést látok... odasugok a kocsimnak... egy kettő — megsza-
badultunk!

Csak a botok, kövek, göröngyök és holmi hulladékok zápora követ nevetés, fütülés és átkozódás között.

Hát ez az a mulatság, amelyikkel városi képviselőt nem szoktak megtisztelni.

Neki sokkal udvariasabban mondják meg a választók, hogy:

— Pakolj Pista!

Börzeviczy W. M. élczei.

Beszámolómat kevesebben hallgatták most, mint negyedéve. Kezdek népszerűtlen lenni. Még egy kisebb terem — és miniszter vagyok. (Wie singt Wagner? — Aleváje, wiegala weije!)

Mégis meg fog történni a párba. Sie fordern sich auf Säbelbeine! (Auf Säbelheim und Max zu sagen!)

Mikor elolyastam azt a nyilatkozatot, fökiáltottam magamban: Hast ä Wedelsheim! (Nicht soll er mich finden!)

VÁLASZTÁSI RUGASZKODÁSOK.

— Kóklerek, bü- és művészek. —

Grand Cirque à Miskolcz.

Sgre M o c i a r r i az ő utánozhatatlan erőműveleteiben a kis E r n e s t ő t ugratja a tenyerén, míg a jeles clownok ismeretes cigánykerekezéssel emelik az előadás logikáját.

Monsieur Denis de la Passementerie mint repülő Szwajcra szőnyeget programozta a quatuor-quand közönségre.

A két Herkules bevonultatása.

Algi Beotti, celeberrimo truffatore, vicces programjával úgy megrázkódtatja a választókat, hogy nevettékben elfelejtnek haragudni Tiszára.

Egy híres piktor anyalt fest a hiveknek.

Ez meg ördögnek kulimázolja.

Interpfuj Istóczy Győzőnél.

— A berlini Ostend Zeitung nyomán. —

N is vagyok Intervieh! Meginterviewoltam Istóczyt (kinek nevét nem Isztótschinak, hanem Ischtóxinak ejtik). Ki ne ismerné a nagy férfit, a ki kikorrigálta a bibliát, kimutatván, hogy Noé-nak három fia volt: Antisem, Ham és Jafet? Kinek szemrehányásai szégyenpirt keltettek vén Európa homlokán! Miután névjegyemet és keresztlevelemet beküldtem, rögtön bebocsátottak. Tintatartója igen furcsa; azt mondja, hogy valóságos zsidóbőrös kulacs. Hasonlóképp nádrágszíjja is zsidó hátból van hasitva; most kapta Kiewből, melyet ő az igéret földjének nevezett.

Istóczyt méltán nevezhetni a legszebb antisemitának. Valódi Krisztus-fej; nem hiába oly keresztény, hogy a világért sem térne ki, még a legvadabb zsidó nyulnak sem. Kár, hogy foga kissé gyengül, aprítatlanul már nem igen falhatja a zsidót. Jebuzavirágszin szemében a vakdüh gráciája lakik. Az ő száján nem lehet Mózes-madzagot keresztül huzni.

Epen gipszpipából pipázott. Szájában az ilyen gipsz három nap alatt tajtékká változik. Két év óta jóformán ebből az iparágból él.

Egy nagy köpőláda mellett foglaltunk helyet, mely Michelangelo Mózes-szobrából van adaptálva. Ebbe köpödtünk, valahányszor zsidót emlegettünk.

Kérdi, mit csinál Henrici? Azt felelém tréfásan, hogy Henricinus-olajjal akarja meghajtatni a zsidókat.

Nevetett. »Ő igazi Heros«, mondá, »sőt Herostratus; vajha sikerülne Herostracismusa a zsidók ellen!« Stöcker udvari prédikátor urat nagyon is jószívűnek tartja. »Mit?« ugymond, »a kitért zsidó keresztény testvérünk legyen? A keresztviz csak úgy szünteti meg a zsidót, ha belefojtják! Mért nem lakunk Hellászban, hogy a kitérni akarót a Kithaeron hegyéről lökhetnők le!« Bámultam e roppant szellemet, e rengeteg erélyt. Kérdém: kiüzzük e hát a zsidókat? — »Az nem férne meg a modern jog-nézetekkel,« felelé; »inkább üssük agyon otthon, mint Oroszországban teszik. Hiába, az orosz a civilizáció élén masiroz.« — Kérdém: nem jobb volna-e megégetni? — »Nem,« felelé, »az a modern közgazdasági elvekbe ütközik, mert avval a husánggal, mellyel egy zsidó görbe orrát is alig lehetne megpörzsölni, száz zsidót agyon lehet verni.« Kérdém: javított-e a hagymáz a budapesti helyzetet? — »Dehogyan javított!« mondá; »hjah, ha elfogadták volna indítványomat, hogy a zsidó betegetek otthon kell ápolni! Aztán panaszkodott, hogy Budapesten már Hunyady nevű hordár is van. — Erre én visszapanaszkodtam, hogy nálunk a legelterjedtebb könyvnek a czimében is kétszer fordul elő a Kohn: t. i. »Kohnversationslexikohn.« Tiltakozott azon felfogás ellen, mintha a magyarok német-hajsza akarnának. Nem, ők csak a németül mauslirozó zsidókat üldözik, ami a német nyelv tiszta kifejezésére üdvös lehet. A németeket Magyarországon szeretik, kérdezzem meg csak Németh Berczit. Csak a Deutschokat gyűlölik.

Kérdé: igaz-e, hogy Bismarck a Fidzsi-szigeteket szeretné megszerezni? — »Jobb volna, ugymond, a zsidók számára becerélni a Kikerguelen szigetet, a déli Jegestengerben. Oda kék a zsidókat kikergetni. Aztán kérdezett: igaz-e, hogy Bismarck zsidó? Tisza legalább az, ugymond; — nem is tagadta még soha. Különben az országgyűlés is egész zsinagóga, a hol örök sábecz ural-kodik.

Oly izgatottan beszélt, hogy tollából egy nagy disznót csöppentett czikke közepére. »Bravo!« mondá, »annál irtózatosabb lesz a zsidóknak.«

Azután előhozta azt az ónémet stílusú kancsót, melyet Stöckertől kapott emlékül, s nagyot ivott belőle a berlini Antimessiás egészségére. »Ez az edény az én éjjeli... vigaszom,« ugymond, »ha nem hágy aludni a zsidó kolera.« Nekem is innom kellett belőle és mint tetu-pajtások váltunk el. (Abczug sör volt benne, mert hát abczug a semitáknak!)

JULIUS RÜPEL.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

- A trágya a gazdának a lelke.
- A fákat úgy döntik, hogy hegynek fölfelé essenek. Sikságon azonban mindegy: akár fel, akár le.
- A guny úgy szólván egy rossz élcznek összeköttetése egy igaz gorombasággal.
- Itt van egy ingaóra. Ha már most a pendelt egy irányban fölemeljük, mit látunk uraim?

Felelős szerkesztő:

Kürjanthay Ingómár.

Szerkesztői méhely:

Alkotmány utca 78-ik szám.

Kiadó hivatal:

Kelepesi ut 435-ik sz.

KELŐFIZETÉSI ÁRA:

A választások egész idejére olvasatlan 100-asok.

A választások fél idejére olvasott 100-asok.

A KORTES

Közlöny mindennemű választási érdekek, de kivált a visszaélések számára.

Budapest jun 8.

Itt vagy, itt vagy gyönyörű korszak: választás!

Midőn a nemzet az alkotmányos polgár legszebb jogait gyakorolja: iszik és verekszik.

Kortes tavasz, mely kibujtatod a zöldhasu bankóhajtást a legszárabb előlti törzsből is — üdvözlünk tégedet!

Hiába gyaláznak ellenségeid, akik abban az álhitben ringatóznak, hogy józan fővel is lehet szavazni és magukat azzal bolondítják, hogy a fokoskodás nem a legmeggyőzőbb okoskodás.

De gyászos szívvel tapasztaljuk, hogy a nemzet életerege hanyatlik.

Ez a választási évad nem eléggé vad.

Közöny puhítja Árpád fáját. Holmi véres viaskodásoknak vége van. Csak a csitri skandalum járja, hogy Csatár három helyütt is kandúdol.

Hogy ebbe a tespedő választásba erjesztő kovászt hozunk, indítottuk meg lapunkat.

Előre, ha hű, ha hő magyar vagy!

HIRKOLOMP.

□ Börzevizcyt valaki kérdezte, reméli-e, hogy a jövő országgyűlésen sok zsidó fog a házbán ülni? »Valamennyi az lesz,« felelte. »Hogy hogy?« — »Nagyon

természetesen: Mi a zsidóság? Mik a képviselők? Mindakettő választott; s így még Istóczy se szeretné, ha nem volna zsidó.«

× Egy vargaines tegeop este a Terevárosban »Éljen Busbak!« kiáltással futott végig az utcán. Javában ugrádozik, mikor valaki nyakon csipi, és földre teperi. Örömmel jegyezzük föl e kis genreképet, mely azt mutatja, hogy a vér nem pang mindenütt.

+ A korcsmárosok közt általános az elégedetlenség a jelenlegi politikai viszonyokkal, mert a közönség érdeklődése a közügyek iránt, a sör- és borfogyasztás után itélve, nagyon megesökkent. Hajdan az emberek lecsipték magukat, most jó szerencse, ha egy kissé becsipnek.

= Mücsarnokunkban egy korszerű kép van kiállítva: »Az első választópolgár« címmel. Herkulest ábrázolja a választó uton, mikor habozott: jobbra vagy szélbalra forduljon-e?

● Minap benéztünk egyik iskolánkba. A tanár a vizválasztókról beszélt. Ez ugyan szarvas hiba, bizonyosan a pálinka nevezetű választóvízről akart beszélni.

△ Grünwald Béla elhunyt választótjái közé.

♢ Kiadásunkban egy munka jelenik meg azokról a szolgálatokról, melyek

ket az emberiség a korteseknek köszönhet. Kivált Mexikó meghódításával és atyánk Kortés Ferdinánd által fog foglalkozni.

VIDÉK.

Vadnót jun. 9.

Verhovay nálunk körutazott. Bejárta a kerületet és több beszédet mondott, melyek egy embernek úgy megkeverték az agyvelejét hogy az utcán futkosva ezt kiabálta: »Éljen a kormány!«

Furta jun. 9.

Örömmel fel! A választás pangó kereskedelmünket is fölserkentette. A megyebeli mandátumok bőréje helységünkben van. Arfolyam 4—6000 frt közt váltakozik.

Marta jun. 9.

Kirurgusainknak semmi dolguk, pedig három az ellenjelölt. Szégyen!

HIRDETÉSEK.

➔ Markos legényeket ➔

keres szerk-sztőségünk, kiket saját költségén elküld a kerületekbe, hogy a választópolgárokba egy kis lelket verjenek.

!!!100 arany!!!

jutalom annak, aki magát alaposan eldönteteti, úgy hogy orvosi bizonyítvány szerint legalább két hónapig megfékszi az ágyat. Fotografiáját aztán, bunkóink árjegyzékével, szétküldjük a vidékre, hogy megítélhessék alkotmányos képességeinket.

„A KORTES“ tárczája.

Zöld és piros.

— Regény. —

Zöld és piros toll állt egymással szemben.

Irma szerette Arthurt.

Arthur » Irmát.

Egyik » a másikat,

De voltak elveik.

Szív és elv harcolt egymással.

Arthur zöld volt.

Irma piros »

Irma kérte Arthurt, ne szavazzon a zöldre, hanem álljon a pirosakhoz. De az ifjunál az elv szilárdan állt.

Ha Calderon ismeri: »az állhatatos fejdelem« helyett megírja az »állhatatos választópolgárt.«

Este volt.

Arthur Irma mellett állt, ki az asztal mellett ült, mely a zongora mellett állt.

Az ifju könnyezve tekint a lányra és kérdi:

— Tehát ön el van határozva, hogy nekem kiadja az utat, ha nem szavazok jelöltjére?

Irma szilárdan felelte:

— Ugy van.

— S mért?

— Ezért, mond a lány, kihuzva fiókjából Dumastól: »Les femmes qui votent.

— Lássá, amíg nekünk nem adják

meg a szavazó jogot, így fogjuk gyakorolni jogunkat per mopsz.

— Hah., hát én mopsz vagyok? Te álnok cicza! ordítá fájdalommal Arthur és kapta kalapját.

Aztán elrohant.

Irma ájtultan terült el a pallón.

Arthur megőrült.

Irma »

Arthur azt hiszi magáról hogy mopsz.

Irma » » » macska.

Arthur vonitva nézi a holdvilágot.

Irma nyávogva » »

E semleges téren találkozott lelkük.

Az éj szeme programtalan szelidségben uszott át a némán szavazó csillagok nagy választó-kerületén . . .

A lölleli hullandó csellag.

Kedves Borsszem Jankó! Résztvétől duzzadó kebelled van szereucsém tudósítani arról a szomorúságról, hogy bubánatoszlátó lapjának s búbánatszerző országgyűlésnek Szalay Imrője, a megvesztegethetetlen műborász és pancsoló republikánus, vastag akarató és vékony nyaku Pitt (a Foxin hive) immáron a véget járja. De mint a hulló csillag letűnve szór legtöbb szikrát, úgy a mi Imrénk is bukófélben követi el mulatságos bomladozásainak legvigabb darabjait. Ide mentem bele őket a »Borsszem Jankónak« spiritusába, mint a melyből bőkezűen annyit szánt e jelesünk az ő műborába. Az itt várakozó Vigyázó Laczi lévén az egyetlen helybeli piktor, őt kértem meg a rajzokra, melyek bizonyára nagy feltűnést fognak kelteni országszerte.

Hát a mi szeretett Imrénknek a lengyeltóti terület sehogysen akar többé mandátumot adni. Az a csunya Lengyeltóti! Jankovich Tivadarnak hívják azt a gonosztévőt, ki annyi »általános élénk derültségnek« az utját készül a parlamentben bevágni. A mi bálványozott Imrénk tehát korteskedik.

Imre megindul a szvittel, a mely áll Vrhovnayból s egy boglári szocialistából, ki nem szavazó ugyan, de tislérlegény már volt egyszer.

Megérkezvén egy tőzgyökeres magyar faluba, lángeszű Imrénk előkeríti a pakktáskából a következő ruhadarabokat.

Magára öltvén ezeket, szvitjével együtt elhelyezkedik a falu közepére gurított hordókon s elkezd a dikciózást a képviselétről a népviselet szempontjából.

»Tisztelt polgávtársaim! Legelőbb is van szevencsém két kitünő elvtársamat bemutatni. Az egyik a becsületes ipavos. (Közbeszólás: No hát csak iparkodjék innen!) — a másik a toll embeve. (Közbeszólások: Nem igaz! Mer slájer! — Honnét tуди kee? — Nem látı kee a kutyját, a húzza ja masináját!) Ő a toll hives embeve. (Hangok: Eladó tollunkat evitte má' a Náthás zsidó.) — neve Vévhasovay Gyula! (Hangok: Hát ez az a hírös? Ez akar ribilicziót? Löktye fő kee! Vévhasovay: Didon allons!)

Ezzel a gyors visszavonulással végződött expedíció után kegyelt Imrénk a tót községekben próbál szerencsét. Ide már nem viszi magával se Vévhasovayt, se szocialista elvtársát; a bajszot is otthon hagyja, a costume is változik. Egy a népet a zsidó uzsorások kezéből való kimentés rögcsméjében szenvedő fiskális kíséri ez utjában. Mint drótos-tótok vonulnak be.

Most már a multkori példán okulva, a mi ellenállhatatlan Imrénk nem beszél, hanem a fiskális.

»Zides zátyámfiájı! Szegın zembert tót zembert nágyun nyúzzá virszopó kormány!« (Közbeszólások: Nyúzzá ám virszopó fiskális! — Le vele, kutya fiskális!) — A fiskálisnak sikerül elpárologni. Helyét a hordón a mi ragyogó Imrénk foglalja el.)

»Tisztelt polgávtársak! Tudjátok-e mi a Plátó eszményi veszpublikája? (»Ném kell minánkunk sénkinék sé ném likája!«) Nem tudjátó? Nem baj! Én se tudom, mégis nagy embevve lettem. Még az ujságba is lepingáltak. — Hát azt tudjátok-e mi a földosztás? (Hangok: Kirek nágyságos zúr hitszáz holdacskát!)

»Megkapod, ha vám szavazol! (»Hát in menyit kápum?« — Zenyin földemet nem hágyum! — Zisd!« — Délczeg és farkölt Imrénk nyakába három megfojtott macskából rögtönzött koszorú repül.)

Ilyen balsikerek után nem csoda, hogy rajongva inádozt Imrénk most már csak az éji sötétbe és elveinek karbonári köpenyébe burkolózva, fáklafény mellett jár korteskedni. A

dolog igen festői. Homályos erdők s hegyszakadékok zord öleiben gyűjti össze párthiveit vadregényes Imrénk. A mély sötétben egyetlen fáklja világa vet bíborfényt a republikánusi

alakra. Ez hat a népre. A republikánus siri hangon mond egy dikciót. Ez emlékeztet az első századokbeli mártyr üldöztetésekre. Végül pedig az ellenjelölt csontvázát jelképező apokrif zápfogra hűséget esküdött pártfeleivel borzasztó szavakban. Az utolsó átoknál a fáklja kialszik s a sűrű éjben csak a kortesek orra hint szikrázó világot.

Sokat lehetne még saját külön republikánusunk kortes dolgairól elregélni; de azok már annyira bolondok, hogy a tisztelt olvasó közönség Szalayt nem ismerő része hihetetleneknek találná ezeket.

Milyen kár, hogy a véget járja. Mert a választók nagyon rákaptak erre a nótára:

*Kit mindenütt kinevetnek,
Nem kell az a kerületnek.
Olyan lesz most a követünk
A kit nem kell szégyenlennünk,*

Éljen Jankovich!

Ezzel maradtam tisztelője
Borsszemjankovich.

Bakay Ferdi monológja.

Az esőmények furtomfurtja az véletlenségök logyikátlanságai foltán az összekócosodás stádiumáa sodródott Szögedében.

Politikám lágygyitító következtösségével fonyom az jövendő kibontakozások éléményeit, habár érzöm, hogy Tisza Lajos szömbe, Hermány ódalba, Polczner hátba, Helfy sarokba, Börcsök könyekbe, Tisza Kálmány fejöm bubjába támaduak mög, egyszóval üldözve irigykődnek te kintélöm szó-zattyyainak jelentösségére.

De értöm Börcsököt és ért Börcsök éngöm. Ő köteles tisztelettel kommandómra forgattya a sors kerekít, én fonyom taktikám spárgaszállajit, békeritvén véle az tanyákot, mint Didó királné az tartomán aít az Eneás bőréből hasogatott szíjjakkal.

Kiesött álláspontom szilárdságának fundámentoma az első kerület folománnyából; beléesött taktikám az második kerületnek tájékoztatlansági fészkiibe.

Azt mondja Rátz uram, hogy nem böcsület a szó mög-szegése. Kérdözöm tölle: tud kend a politikához? Tud manót!

Az potitika furtomfurtja azt jelönti, hogy az bonyolítás tökéntetyiben az embő ne szegje meg a szót, hanem inkább csak lágygyítsa az értölmit, és helbehagyva diplomatikus sodrintást végezzen véle, hogy helöss magyarázattya lögyön.

Politikából cselekszöm Tisza Lajos ellen, mikor rászavaztatom iparossaimat, mög politikából cselekszöm Hermány ellen az szóceziális függetlenség érdekében az ezélerányossági fordulást, mondván nékie az görög bölcsessel:

»Filippesicnél viszontlátjuk egymást!«

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Lovelace. Nem oly csábitó, mint az igazi. — „Agglegény dalok.” Nem kultiváljuk a lyra e faját. — Bdv. Szívesen látjuk a régi viszonyban. A beköszönő egy része biztató. — „Mehrere Offiziere“ Ne mérgecsitsük el a kérdést. Az a pár szélbalog nem kormányozza Magyarországot; a magyar ember mindig szereti és becsüli a derék katonát, főleg most, hogy magának is munderban van a fia. A képezsmét, ha csak egy nappal kapjuk előbb, átadtuk volna rajzolónknak. Minden egyebekben jó igazának hű védőjére talál bennünk a katona.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Anch' io sono pittore.

Én is pingálok Tiszát.

De se nem föstöm angyalnak, se nem ördögnek.

Angyalnak nem elég szép, ördögnek nem elég csunya.

Rajzolom annak, a mi valójában.

Ez a valóság a mostani programmos világban megér negyedévenként 100 frtot.

De én csak 2 ftjával mérem.

BORSSZEM JANKÓ.

Az 1881. év július 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó.”-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ” előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.
Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó” kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.